709/04

Den 25. oktober 2004 blev i sag nr. 62.618:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale fuld ydelse ved tab af erhvervsevne samt yde præmiefritagelse med virkning fra den 23/11 1999 til forsikringens ophør.

Selskabet har udbetalt halv ydelse ved tab af erhvervsevne samt ydet halv præmiefritagelse i perioden fra den 23/11 1999 til den 1/2 2003. Fra sidstnævnte tidspunkt har selskabet udbetalt fuld ydelse.

Selskabet modtog den 21/1 2000 en anmeldelse fra klageren, der er født i 1949 om, at han havde pådraget sig en piskesmældslæsion ved en ulykke den 23/8 1999. Det fremgår af anmeldelsen, at klageren arbejdede som landmand. I en skrivelse vedlagt anmeldelsen har klageren bl.a. oplyst:

> "Jeg kan oplyse, at jeg er i stand til at føre tilsyn med min virksomhed. Jeg forsøger med mellemrum, at udføre lette arbejdsopgaver med det resultat, at mine smerter forøges voldsomt.
>
> Jeg modtager smertestillende medicinsk behandling, samtidig går jeg til behandling ved fysioterapeut."

Selskabet modtog den 21/2 2000 en lægeattest dateret den 16/2 2000 udfyldt af klagerens egen læge. På spørgsmålet: "Kan forsikrede helt eller delvis udføre nuværende job?" var svaret: "Ja - har alene tilsynsopgaver".

Selskabet modtog herefter oplysninger fra M Kommune om, at klageren var blevet raskmeldt med virkning fra den 26/2 2000. Oplysningerne indeholdt bl.a. kopi af epikrise fra Reumatologisk Ambulatorium, S. Sygehus, hvoraf det bl.a. fremgår:

"Arbejder som landmand.

…

OBJECTIVT:

Sundt, nat. udseende, vågen og klar. Virker ikke svært sm. påvirket.

Cervikal columna: antefleksion, reduceret ca. 50 %, sidefleksion ligeledes, siderotation mod ve. nedsat med 1/3 mod hø. 50 %, ekstensionen er næsten norm. Kan således føre panden næsten i vandret. Man har ikke indtryk af låsninger, og vævet er ikke spec. spændt op, men der er ømh. af nakkemuskulaturen spec. på hø. side, hvor der er triggerpunkter der kan udløse spændingshovedpine.

Neurologisk er der ikke tegn til kompression, idet foramenkompressionstest er neg., og der er ingen neurologiske udfald på extrem.

VURDERING:

Pt. har været udsat for et indirekte traume af nakken efter beskrivelsen ikke et regulært whiplash, men nok en sværere kontusion medførende bløddelsskade og efterfølgende stivhed.

Bev. er gradvist blevet bedre, men der er kommet sec. spændingshovedpine ledsaget af tunghedsfornemmelse, og der nævnes tinnitus.

Anbefales forts. øvelsesterapi."

Da klageren var blevet raskmeldt, bad selskabet ham om at udfylde en erklæring om sygemeldingsperiode.

Klagerens advokat meddelte selskabet i skrivelse af 7/4 2000, at klageren havde anket M. Kommunes afgørelse om raskmelding, og at erklæringen om sygemeldingsperioden ikke ville blive returneret, før klagesagen var afgjort.

Efter en fornyet behandling hos M. Kommune meddelte klagerens advokat selskabet, at kommunen havde fastholdt afgørelsen, og hun bad selskabet om at træffe afgørelse i sagen. Selskabet oplyste, at klageren ikke havde fremsendt erklæring om sygemeldingsperiode retur. Samtidig bad selskabet klagerens advokat om at sørge for, at et nyt ulykkestilfælde den 7/9 2000 blev anmeldt til selskabet.

Selskabet modtog herefter såvel den nye anmeldelse som to speciallægeerklæringer.

Overlæge O.F., specialist i neurokirurgi har i speciallægeerklæring af 20/11 2000 bl.a. anført:

"**Funktionsniveau:**

Han har i forløbet forsøgt at klare de forskellige fysisk prægede dele af sit arbejde, men har ikke været i stand til det uden at han temmelig prompte fik flere gener. Hans arbejde har mest bestået af at være reparatør og sørge for vedligeholdelsen. Ind imellem har man måttet ansætte ekstra arbejdskraft for at klare det arbejde han ikke kan nu. Det mere administrative varetager han selv, laver således ligesom før ulykkerne sin kassekladde, mens han har revisor og landbrugscentret til at lave regnskaber og ansøgninger og lign.

…

Konklusion:

Undersøgtes gener er forenelige med at være følger efter de to beskrevne ulykkestilfælde og begge har karakter af whip lash påvirkninger.

Det er ca. 15 mdr. siden den første ulykke skete, 2 mdr. efter nummer 2.

Under hensyntagen til forløbet er det min bedømmelse at tilstanden må skønnes blivende hvad angår de anførte gener som har været til stede efter ulykken.

Der vil således efter min bedømmelse varigt være en nedsat funktionsevne indenfor mere fysisk prægede funktioner, mens han som anført er i stand til at klare det mere administrative arbejde i sin bedrift."

Overlæge J.A., speciallæge i neurologi har i speciallægeerklæring af 24/11 2000 bl.a. anført:

"**Konklusion**

…

Den 23.8.99 udsat for et typisk whiplashtraume …

Han har lige siden klaget over daglig hovedpine, nakkesmerter, koncentrationsbesvær, træthed, tinnitus for begge ører og ukarakteristisk svimmelhed. Hans gener forværres ved fysisk aktivitet. Kan ikke bruge en trillebør mere. Kan ikke gå på jagt, hvad tidligere har interesseret ham meget. Kan kun gå korte ture udendørs og kun cykle korte ture. Generne forværres hvis han køre bil og han har måtte opgive at foretage reparationsarbejder i hjemmet. Som tilstanden er nu mener han ikke, at han vil kunne arbejde videre som landmand. Det er svært at beregne indtægtstab, da han jo fast har hjælp af en medhjælper og sin bror til at drive gården og pga. gode konjunkturer i gården, har haft en større indtægt efter skaden end før. Men han angiver, at han normalt har taget hårdt fat og har ikke kunne bidrage med nogen form for fysisk arbejdskraft på gården og de har været nødt til at ansætte mere løs medhjælp end tidligere.

Hertil kommer, at han den 7.9. i år var udsat for et nyt whiplashtraume idet han, mens han holdt ved et lysreguleret kryds, blev påkørt bagfra. Han blev på ny røntgenfotograferet på N.M. Sygehus, hvor der ikke blev konstateret fraktur. Han har brugt halskrave i en kortere periode. Han synes, at generne var ligeså udtalt som efter første whiplashtraume, men efter ca. 1 1/2 til 2 mdr.s forløb mener han, at hans niveau er nu på samme stade som før whiplashtraumet den 7. september 00.

Han tager ikke smertestillende medicin, men har daglige gener i form af daglig hovedpine, nakkesmerter, hukommelsesproblemer, øget træthed og overvejer at sælge gården, da han i øjeblikket føler, at han bidrager for lidt til gårdens drift.

Objektivt findes betydelig bevægelsesindskrænkning af columna cervicalis og udtalte myogene forandringer i temporalismuskulaturen og nakkefæster og ømhed af processus spinosi højt cervikalt.

Han synes ikke inden traumet, at have haft hovedpine eller nakkesmerter og der synes at være en klar tidsmæssig sammenhæng mellem hans nuværende gener og det anmeldte whiplashtraume den 21.8.99."

Klagerens advokat anmodede selskabet om, at der blev truffet afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag, hvortil selskabet oplyste, at det fortsat manglede klagerens erklæring om sygemeldingsperioder. Derudover ønskede selskabet oplyst, om klagerens klagesag over M. Kommune var blevet afgjort.

Den 30/1 2001 modtog selskabet meddelelse om, at M. Kommune havde været uberettiget til at indstille klagerens udbetaling af sygedagpenge den 26/2 2000, og at han fra denne dato var berettiget til nedsatte sygedagpenge.

Selskabet modtog den 21/3 2001 en underskrevet erklæring fra klageren, hvoraf det fremgår, at han havde arbejdet med administration 1 time dagligt siden ulykken den 24/8 1999. Denne oplysning var efter selskabets opfattelse i modstrid med alle andre oplysninger om klagerens arbejdstid, hvorfor selskabet ikke tillagde erklæringen nogen vægt.

Det fremgår af sagen, at M. Kommune den 22/3 2001 traf afgørelse om, at klageren var berettiget til forhøjet almindelig førtidspension med virkning fra den 1/4 2001, svarende til en nedsættelse af erhvervsevnen med mindst halvdelen, men ikke med 2/3 alene af helbredsmæssige årsager. Kommunen begrundede pensionstilkendelsen som følger:

> "De lider af følger af rystelse i halsryggen, og Deres erhvervsevne vurderes varigt nedsat med mindst halvdelen, men ikke varigt nedsat med 2/3. Ved beslutningen er Deres advokats bemærkninger sammen med speciallægeerklæring ved neurologisk overlæge J.A. medtaget.
>
> De er ejer af og driver et landbrug med 71 hektar land og 110 grise, og har desuden minkavl. Deres bror og en medhjælper er fast ansatte. Herudover har De løst ansatte til markarbejdet.
>
> De klarer at føre tilsyn med disse ansatte, leder og fordeler arbejdet samt laver det administrative arbejde i bedriften, hvilket vil sige, at De udnytter Deres resterhvervsevne, skønsmæssigt ca. 15 timer i ugen. Pensionsteamet mener heller ikke, at man i november måned år 2000 kan sige noget sikkert omkring varigheden af Deres tilstand. På det tidspunkt er der gået 15 mdr. fra Deres første uheld og 2 måneder efter Deres andet uheld."

Selskabet modtog kopi af pensionssagens akter, og selskabets lægekonsulent vurderede de indkomne oplysninger. Han vurderede, at den generelle erhvervsevne kunne an-

ses for at være nedsat med mindst 1/2, men ikke med 2/3. Selskabet bevilgede på den baggrund 50 % ydelse og 50 % præmiefritagelse med virkning fra den 24/11 1999, hvor klagerens nedsættelse af erhvervsevnen havde varet i 3 måneder.

Selskabet har i skrivelse af 16/10 2001 til klagerens advokat begrundet afgørelsen. Samtidig gjorde selskabet det til en betingelse for tilkendelse af yderligere ydelse, at klageren blev tilkendt mindst mellemste førtidspension.

Klagerens advokat meddelte omgående, at hun var uenig i den trufne afgørelse, og at hun ville vende tilbage, når der forelå nye oplysninger i sagen.

Den 8/3 2002 fremsendte klagerens advokat en neuropsykologisk erklæring af 13/2 2002 fra chefpsykolog P.E.S., Å. Kommunehospital til selskabet. Af erklæringen fremgår bl.a.:

> "Konklusion
>
> …
>
> Forud for ulykken havde pt. i sin virksomhed nyinvesteret 6 millioner kroner i smågriseproduktion og havde altså set sig selv som aktiv erhvervsdrivende på fuld fart, men hans helbred har jo medført at han har solgt sin virksomhed pr. første januar 2002, og grundet 'smertemotoren' i nakken er hans fysiske formåen ringe ligesom smerterne negativt påvirker hans hukommelse, hvorfor hans erhvervsevne efter egen mening nærmer sig det ubetydelige - en vurdering jeg deler med ham."

Erklæringen blev forelagt selskabets lægekonsulent, der vurderede, at erklæringen ikke kunne tjene til dokumentation for, at klagerens erhvervsevne var nedsat med mindst 2/3. Af de lægelige akter fremgår det, at klageren oplevede en væsentlig forværring ved rystelser. Testen af klageren foregik efter en køretur til Århus og han havde angivet til erklæringen, at hans gener var væsentlig forværrede. Testen kunne ifølge lægekonsulenten således alene give et billede af klagerens præstationer i betydeligt smertepåvirket tilstand. Selskabet fandt således ikke, at klagerens erhvervsevne i ikke belastende erhverv kunne anses for at være nedsat med mindst 2/3.

Klagerens advokat klagede over denne afgørelse, og selskabet fastholdt afgørelsen i skrivelse af 24/5 2002.

I skrivelse af 20/1 2003 til selskabet meddelte advokat P.R., at klageren den 9/1 2003 var blevet tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra den 1/2 2003. Selskabet indhentede akter fra den nye pensionssag i M. Kommune. Det fremgår af kommunens afgørelse, at der var lagt vægt på, at klageren nu havde afhændet sin selvstændige forretning. Af kommunens førtidspensionsskema D fremgår bl.a.:

> "På baggrund af den neuropsykologiske undersøgelse kan der derfor siges at være indtrådt en forværring i forhold til det tidspunkt hvor SF fik tilkendt forhøjet alm. førtidspension."

Da selskabet havde stillet som betingelse for udbetaling af fulde ydelser, at klageren blev tilkendt mellemste førtidspension, bevilgede selskabet herefter fulde ydelser på forsikringen.

Klagerens advokat har i skrivelse af 13/8 2003 på ny fremsat krav over for selskabet om, at klageren tilkendes ydelser med virkning fra den 23/11 1999, men selskabet fastholdt sin vurdering. Der har efterfølgende været yderligere korrespondance parterne imellem.

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at klageren har krav på præmiefritagelse og fuld ydelse med virkning fra den 23/11 1999 til forsikringens ophør. Advokaten henviser bl.a. til en generel helbredsattest dateret 12/9 2000 udfyldt af klagerens egen læge, hvoraf det bl.a. fremgår:

> "**1. Sygehistorie**
>
> …
>
> Har gjort flere forsøg på at genoptage let arbejde, men han kan maksimalt klare 2 timer dagligt, og hvis han forcerer, straffes han med yderligere eksacerbationer af hovedpine og ubehag.
>
> …
>
> **2. Objektiv undersøgelse, især med henblik på de aktuelle helbredsklage**
>
> …

Cervical columna: Holdes fikseret. Kan faktisk kun ventral flektere få grader.

…

5. Beskrivelse af funktionsevnen

…

Er kun i stand til at udføre lettere arbejdsopgaver af op til et par timers varighed hver dag. Visse funktioner kan angiveligt kun udføres i endnu kortere tid."

Endvidere henviser advokaten til begyndelsesattest af 17/4 2001, ligeledes udfyldt af klagerens egen læge, hvoraf det bl.a. fremgår, at klageren siden skadetidspunktet alene har været i stand til at føre tilsyn med sin virksomhed og herudover været fuldstændig ude af stand til at deltage i sit arbejde som landmand. Af klageskrivelsen fremgår videre:

"Den omstændighed, at min klient således har været tilkendt nedsatte sygedagpenge, er således ikke, som påberåbt af Codan, udtryk for, at min klient på daværende tidspunkt havde en resterhvervsevne på 50 %. Tilkendelse af nedsatte sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende er således alene udtryk for, at der er en mindre (mindre end 51 %) resterhvervsevne, eksempelvis en resterhvervsevne på 1/3 eller mindre, som klart dokumenteret er tilfældet i nærværende sag, jfr. det ovenfor anførte samt den vedlagte lægelige dokumentation og sagens oplysninger i øvrigt. De ovenfor anførte lægelige oplysninger dokumenterer således klart, at min klients erhvervsevne siden skadestidspunktet utvivlsomt har været nedsat med mindst 2/3.

… Praksis forinden Højesteretsdommen var således, at kommunerne maksimalt tilkendte forhøjet almindelig førtidspension ved diagnoser som whip-lash, idet man stillede krav om en meget længere varighed af lidelsen, typisk op til 4 til 5 år for at tilkende mellemste førtidspension.

Forløbet vedrørende pensionssagen kan således heller ikke tages som udtryk for, at min klients arbejdsevne har været højere forud for 1. februar 2003, hvor der blev tilkendt mellemste førtidspension.

…

Jeg vedlægger dokumentation for, at der i henhold til Arbejdsskadestyrelsens speciallægekonsulenter ikke kan ske forværring af følger efter whip-lash skader, og at

stationærtidspunktet i denne skadestype fastsættes 3 til 6 måneder efter uheldstidspunktet. Dette er således en lægevidenskabelig dokumentation for, at der ikke kan ske forværring af tilstanden efter 3-6 måneder efter skadestidspunktet. Denne lægevidenskabelige dokumentation er således helt i overensstemmelse med de konkrete faktisk foreliggende oplysninger i sagen."

I selskabets skrivelse af 17/12 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

"Indledningsvis skal det fremhæves, at vi i brev af 16. oktober 2001 stillede som betingelser for tilkendelse af fulde ydelser på de i selskabet tegnede forsikringer, at forsikrede blev tilkendt mellemste førtidspension. Forsikrede er blevet tilkendt mellemste førtidspension med virkning fra den 1. februar 2003, og vi har tilkendt fulde ydelser fra dette tidspunkt. Sagen omhandler således alene tilkendelse af ydelser før den 16. oktober 2001.

Da det er fastslået i praksis, at løbende ydelser forældes løbende, kan det ligeledes fastslås, at de ydelser, der forfaldt i 2000, blev forældede ved udgangen af 2002, jf. forsikringsaftalelovens § 29. Sagen omhandler derfor alene ydelser for perioden 1. januar 2001 til 16. oktober 2001.

I den konkrete sag fremgik det af sagens akter, at forsikrede delvist kunne fortsætte sin virksomhed dagen efter ulykken og forsikrede har selv, da han anmeldte sit erhvervsevnetab, angivet, at han kunne føre tilsyn med sin virksomhed. Det fremgik endvidere af de to speciallægeerklæringer fra november måned 2000, at forsikredes tilstand på dette tidspunkt, omkring 2 måneder efter andet ulykkestilfælde, var omtrent som tilstanden efter første ulykkestilfælde

Advokat B.B. har fremhævet, at forsikrede maksimalt i perioden har kunnet arbejde 2 timer dagligt, ligesom det er fremgået, at forsøg på at udføre fysisk belastende arbejde har medført forværring af forsikredes hovedpine. Hertil skal vi anføre, at forsikrede selv i forbindelse med anmeldelsen af sagen oplyste, at han kunne føre tilsyn med sin virksomhed. Det skal endvidere tages i betragtning, at forsikredes virksomhed var et landbrug, hvor det meste arbejde kræver fysisk udfoldelse. Forsikredes

erhvervsevne inden for erhverv, der ikke indebærer fysiske belastninger, er ikke afprøvet.

Hertil kommer, at M. Kommune den 22. marts 2001 traf en meget velbegrundet afgørelse om, at forsikrede var berettiget til forhøjet almindelig førtidspension. Kommunen fandt med andre ord ikke, at forsikredes erhvervsevne var nedsat med mindst 2/3. Det fremgår direkte af kommunens afgørelse, at de har taget hensyn til advokat B.B.'s bemærkninger til sagen. Bemærkninger, der bl.a. lød som følger:

Der henvises endvidere til administrativ praksis herunder nyere SM-meddelelser fra Den Sociale Ankestyrelse, som er fremkommet på grundlag af 2 nyere højesteretsdomme i lignende sager.

M. Kommune var med andre ord opmærksomme på den ændrede pensionspraksis, da de traf deres afgørelse om forhøjet almindelig førtidspension og det fremgår da også af forsikredes sag om forhøjelse af pension, at M. Kommune i forbindelse med tilkendelsen af mellemste førtidspension i kommunens pensionsskema D lagde vægt på, at der var sket en forværring af forsikredes tilstand.

Advokat B.B.'s angivelse af, at M. Kommune tilkendte forsikrede mellemste førtidspension under henvisning til den ændrede pensionspraksis efter højesteretsdommen af 22. december 1999 er således i klar modstrid med de foreliggende oplysninger.

Advokat B.B. har ligeledes angivet, at erhvervsevnetabet må have været det samme i hele perioden, fordi Arbejdsskadestyrelsen har oplyst, at følgerne efter en whip-lash læsion ikke forværres. Det forhold, at følgerne efter en whip-lash læsion ikke forværres kan naturligvis ikke tages til indtægt for, at den forsikredes samlede helbredstilstand ikke kan forværres af andre tilstødende sygdomme eller svækkelser, som f.eks. degenerative forandringer.

Der er således ingen dokumentation for, at forsikrede har haft et erhvervsevnetab på mindst 2/3 i en sammenhængende periode på mindst 3 måneder i forløbet frem til den 16. oktober 2001, hvor vi i brev til advokat B.B. stillede som betingelse for til-

kendelse af fulde ydelser på de omhandlede forsikringer, at forsikrede blev tilkendt mellemste førtidspension.

Vi skal på den baggrund fastholde, at forsikrede alene har haft ret til udbetaling af fulde ydelser fra den 1. februar 2003, sådan som det er sket."

Klagerens advokat bestrider, at der skulle være tale om forældelse af nogen af de krævede ydelser, idet forfaldskravet i forsikringsaftalelovens § 29 og § 24 er til hinder for, at der skulle være indtrådt forældelse af ydelse forud for 16/10 2001. Advokaten fastholder, at klagerens erhvervsevnetab med virkning fra skadetidspunktet har været nedsat med mindst 2/3. Den omstændighed, at pensionsmyndighederne først adskillige år efter skadetidspunktet finder erhvervsevnenedsættelsen 2/3 varigt, ændrer ifølge advokaten ikke ved den kendsgerning, at erhvervsevnetabet reelt og veldokumenteret har været nedsat med 2/3 siden skadetidspunktet. Advokaten har i skrivelse af 8/1 2004 til nævnet nærmere redegjort for sine synspunkter.

I skrivelse af 14/1 2004 til nævnet har klagerens advokat anført følgende:

"Som det fremgår af den tidligere fremsendte vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, vurderede Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med den første udtalelse, at min klients erhvervsevnetab udgjorde 60 % på stationærtidspunktet. Henset hertil skal der således ske udbetaling svarende til minimum 60 %. Dette er imidlertid et subsidiært anbringende, idet det fortsat fastholdes, at min klients erhvervsevnetab reelt udgjorde mindst 2/3 på stationærtidspunktet, jfr. i det hele de tidligere fremsendte partsindlæg."

Klagerens advokat henviser til speciallægeerklæring af 9/2 2004 udarbejdet af overlæge, dr. med. P.S., som er indhentet på foranledning af Arbejdsskadestyrelsen, som har sagen under revurdering med henblik på fastsættelse af erhvervsevnetab. Af erklæringen fremgår bl.a.:

"**Funktionsniveau.**

Arbejde: På ulykkestidspunktet drev patienten en gård med minkfarm og søer. Patientens arbejde var manuelt med reparation og vedligehold m.v. Patienten har ikke kunnet genoptage dette arbejde, da den fysiske belastning forværrede generne i ud-

talt grad. Kunne heller ikke køre traktor, da rystelserne i køretøjet også forværrede generne. Den eneste opgave patienten kunne klare var at føre kassekladden, hvilket sjældent indbefattede mere end 1 linie med angivelse af evt. indbetalinger og udbetalinger. Resten af regnskabet blev ført af revisor. Patienten havde heller ingen opsynsmæssige forpligtelser, idet broderen og den faste medhjælp selvstædig klarede deres arbejdsfunktioner.

...

Konklusion

Patienten har symptomer, som man kan se det efter en pludselig påvirkning af nakken. Han har været udsat for relevant traume og der er ikke anamnestisk eller objektivt tegn på anden årsag til generne. Patienten har været udsat for ny ulykke godt 1 år efter den første, men den synes kun at have givet anledning til forbigående forværring af tilstanden, så på det foreliggende synes generne først og fremmest at kunne føres tilbage til den første ulykke.

Tilstanden har ikke vist tegn på bedring og må derfor nu betragtes som udtryk for varigt mén.

Sammenlignet med speciallægeundersøgelsen af 20.11.00 ved O.F., Neurokirurgisk Afdeling, Å. Sygehus, angives patientens gener at være af samme art, dog nævnes som noget nyt tinnitussen og tendensen til føleforstyrrelser i højre arm, men patienten angiver de har været til stede hele tiden. I hvilket omfang der sket en egentlig forværring af generne kan ikke afgøres på det foreliggende. Objektivt synes nakkeforandringerne at være af samme karakter.

Funktionsmæssigt har patienten måttet afhænde sin gård. Af den tidligere erklæring kunne det fremgår, at patienten fortsat havde en vis bevaret erhvervsevne, men iflg. patientens oplysninger har hans seneste arbejdsmæssige indsats været at føre kassekladden, som højst har krævet få min. dgl. arbejde. Patienten har da også på nuværende tidspunkt fået tilkendt mellemste førtidspension og med patientens beskrivelse af hans funktionsniveau, synes der ikke at være bevaret nogen væsentlig erhvervsevne i forhold til patientens tidligere arbejde."

Selskabet fastholder sin afgørelse og har i skrivelse af 22/3 2004 til nævnet nærmere redegjort for sin vurdering.

Nævnet er i øvrigt forelagt den meget omfattende korrespondance.

Af policen fremgår bl.a.:

> "GarantiLøn udbetales så længe forsikredes erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller derunder.
>
> …
>
> Hvis forsikredes erhvervsevne er nedsat til mellem 1/2 og 1/3, udbetales GarantiLøn med den procentsats, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

> "**§ 3. Dækning ved invaliditet**
>
> **A.** Definition af invaliditet.
>
> Ret til GarantiLøn og fritagelse for betaling af præmie kan indtræde, hvis den forsikredes erhvervsevne nedsættes på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at det skyldes fortsæt.
>
> Nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.
>
> Hvis erhvervsevnen nedsættes til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, er der ret til udbetaling af fuld GarantiLøn og fuld fritagelse for betaling af præmie.
>
> Hvis erhvervsevnen nedsættes til mellem 1/2 og 1/3, udbetales GarantiLøn med den procentsats, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen af den samlede præmie for forsikringen.
>
> Hvis erhvervsevnen ikke nedsættes med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af GarantiLøn eller fritagelse for betaling af præmie."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af de offentlige pensionssager, at klageren den 22/3 2001 fik tilkendt forhøjet almindelig førtidspension pr. 1/4 2001, og at han den 9/1 2003 fik tilkendt mellemste førtidspension pr. 1/2 2003, idet det herved blev nævnt, at der var indtrådt en forværring i forhold til tidspunktet for den første pensionsafgørelse.

På denne baggrund og efter det i øvrigt oplyste finder nævnet ikke at kunne fastslå, at klageren også forud for den 1/2 2003 var berettiget til fuld ydelse i henhold til livsforsikringen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand